

[Haunstrup Clemmensen.]

lighedens præg, at netop lønmodtagerne måske er aller mest interesserede i, at en økonomisk sanering bliver gennemført. Er det ikke netop af hensyn til beskæftigelsen, forøgelsen af realindkomsterne og ikke kun af pengeindkomsterne, i allerhøjeste grad påkrævet, at en sådan økonomisk sanering gennemføres? Dette er ikke lønmodtagerfjendtlighed, men lønmodtagervenlighed. Jeg går også ud fra, at de forringelser i kildeskatteloven, som den ærede socialdemokratiske ordfører talte om, vel ikke kan være så lønmodtagerfjendtlige endda, for i så fald ville vi vel ikke i morgen opleve det, der er bebudet, nemlig at socialdemokratiet ved tredje behandling vil stemme for kildeskattelovforslagene i den skikkelse, de nu fremtræder i.

Det er også helt karakteristisk, at spørgsmålet om kasseoverskuddet nu optager en stor del af debatten. Vi har fra det konservative folkepartis side gang på gang fremhævet, at vi foretrak finanspolitiske fremfor rentepolitiske midler, og det var dog altid glædeligt, at hr. Per Hækkerup i sit andet indlæg var blevet opmærksom på, ja, endog udtrykte glæde over det reelle rentefald, der er sket. Man skulle også huske på, at baggrunden for ønsket om at have et vist kasseoverskud netop var at lette likviditeten for erhvervslivet for på den måde at sikre et bedre klima for investeringer og for økonomisk aktivitet, der kan sikre beskæftigelsen. Man har altså opnået det rentefald, der netop var forudsætningen for den finanspolitiske stramning, og at man yderligere bruger en del af kasseoverskuddet til at søge at lette likviditeten for et alvorligt ramt erhverv, behøver vel ikke at være en fuldstændig ansvarsløs handling.

Må jeg til sidst have lov at erindre hr. Per Hækkerup og for den sags skyld også andre ærede socialdemokratiske medlemmer om, at de meget ofte fra denne talerstol, da de havde regeringsmagten, over for oppositionen blev ved og ved at understrege pligten også for oppositionen til at påvise alternativer både i den økonomiske politik og på andre politiske områder. Derfor nytter det ikke, som det også er sket ved tidligere debatter efter regeringsskiftet, blot at henviser til, hvad man ville have gjort, hvis

man ellers havde fået venstresocialisternes tilslutning i december i fjor. Det må være hvert partis og ikke mindst landets største partis uafviselige ansvar i den nuværende økonomiske situation at fortælle, hvilke alternativer man har til regeringens politik, og hvilke alternativer man i øvrigt har. Ej heller på dette område er det nok at kritisere; vel er det en nødvendig og naturlig demokratisk opgave, men det må også være opgaven at påvise alternativer; på det område var hr. Per Hækkerup overordentlig karakteristisk svag i stemmeføringen.

Henry Christensen: I sine udenrigspolitiske betragtninger var hr. Per Hækkerup inde på det, han kaldte de europæiske muligheder eller eventuelt: de forspildte europæiske muligheder. Nu synes jeg for det første, at det er ganske interessant, at hr. Per Hækkerup nu interesserer sig så meget for de europæiske muligheder. Vi andre har lejlighedsvis syntes, at han i sin indsats nok så meget interesserede sig for muligheder, der lå uden for det europæiske område, end for de mere nærliggende europæiske muligheder. Jeg tror imidlertid, det er rigtigt, at vi i vor udenrigspolitiske vurdering i meget høj grad bør følge den europæiske udvikling og spejle efter muligheder for Danmark for at øve en indflydelse, der også kan være i overensstemmelse med vore interesser.

Men når hr. Per Hækkerup nu så stærkt ville rejse en anke på dette punkt, måtte man jo lytte interesseret til, hvad det var for antydninger af muligheder, hr. Per Hækkerup kunne anvise folketings og regeringen. Det forekom mig imidlertid, at der intet var i hr. Per Hækkerups bemærkninger, som viste noget som helst om, hvad han kunne pege på i så henseende. Det havde været meget mere interessant, om hr. Per Hækkerup havde kunnet fremsætte positive synspunkter i stedet for blot en helt almindelig holdt kritik.

Må jeg i forbindelse med diskussionen om skattereformen gøre en enkelt bemærkning om standardfradraget. Jeg vedkender mig, at vi i venstre hele tiden har haft den opfattelse, at det var forkert at erstatte